

Nøst til Fordel for en saadan Frihed, og jeg er overbevist om, at der fra den mindste Butiksdræng til den største Handlende ikke findes en Gnefte, der kunde ønske at faae dette Forslag vedtaget i den lovgivende Forsamling og ophøiet til Lov. Jeg maa derfor paa det Bestemteste fraraade dette Forslag, og jeg ser intetsomhelst Skadeligt i, at Liden fra Kl. 9 til 4 ikke benyttes til Udsalg. Man kunde maasse med Hensyn til Landboerne mene, at de ikke let inden Kl. 9 ville kunne faae deres Nødvendigheds-gjenstande kjøbt; men dette kan da høist gjælde i Høsttiden. I Høsttiden komme Landboerne ganske vist om Søndagen til Byen for at gjøre Indkjøb, men inden Kl. 9 ere de altid fuldstændig erpederede. Ved Banens Magt er dette blevet en Regel, saa at det i det Mindste kun kan betragtes som en Undtagelse, naar en Landboer ønsker Udvidelse af Liden til at kunne handle i om Søndagen. Naar det ærede Medlem, som sidst talte, gik ind paa Betragtninger over, at man af Sædelighedshensyn burde forkaaste Vædringsforslaget, saa skal jeg slet ikke indlade mig derpaa; jeg forstaae det ikke, og jeg tror slet ikke, at vi behøve at gaa videre ind derpaa. Jeg finder, at der i Adresser og Opfordringer foreligger Nof, der taler for, at dette Vædringsforslag maa og bør forkastes. Jeg skal derfor anbefale det høie Thing at forkaaste det som Noget, der slet ikke er tidsvarende, og som Noget, Danmarks Handelsstand slet ikke ønsker at indlade sig paa.

Det. Hansen: Jeg tror, at min ærede Sidemand (Hindenburg) havde Ret i, at Vædringsforslaget under Nr. 1, saaledes som det her staa, er noget uheldig affattet og let vil kunne være Gjenstand for Misforstaaelse eller rettere Ikke-Forstaaelse, idet det ikke er let at fatte, hvad Meningen er, uden at henholde sig til Motiveringen og den Ferhandling, som derom er foregaaet. Men jeg tror paa den anden Side, at det kan være ganske rigtigt, at Ordene „Kjørsel med Arbeidsvogne“ ombyttes med „Arbeidskørsel“, som ganske vist er den korrekte Betegnelse. Det er ogsaa dette, som efter den ærede Ordførers Udtalelse søges opnaaet ved Vædringsforslaget. Men det kan opnaas uden at gjøre en Forandring i den øvrige Del af Paragrafen, idet man meget vel kan lade Ordene „saafremt ikke vedkommende Vogne alene passere gjennem Byen“, blive staaende. Det kan ikke misforstaaes, at det er de Vogne, hvormed denne Arbeidskørsel foregaa, det er saa klart, som det overhovedet kan betegnes. Der vil jo nemlig da komme til at staa, at „al Arbeidskørsel til den ansættede Tid skal være forbudt, saafremt ikke vedkommende Vogne alene passere igjennem Byen“. Der kan jo ikke nu stilles noget Forlangende om delt Afstemning over Vædringsforslaget, men jeg skal tillade mig at henstille til den ærede Ordfører og til Udvalget, om de ærede Medlemmer ikke

maatte finde det rigtigt selv at tage den sidste Del af Forslaget tilbage, saa at den første Del deraf, som jo egentlig er det, der skal opnaas, vil kunne passere igjennem Salen, uden at blive anstøet.

Formanden (Krabbe): Jeg indskyder den Bemærkning, at der i, at der ikke mere kan begjæres delt Afstemning, ogsaa ligger, at det ikke er Udvalget muligt at tage en Del af Vædringsforslaget tilbage; denne Udvei eksisterer ikke. (Dphold). Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det ærede Medlem raadede Udvalget til at tage en Del af Vædringsforslaget tilbage, og derfor gjør jeg opmærksom paa, at dette ikke kan ske.

Det. Hansen: Jeg troede, at, naar Udvalget kunde tage hele Vædringsforslaget tilbage, kunde det ogsaa tage en Del af det tilbage, men dette beror altsaa paa en Misforstaaelse.

Formanden (Krabbe): Det er kun ved Begjæring om Deling, at man kan give den enkelte Del af et Vædringsforslag en selvstændig Tilværelse, som det uden en saadan Begjæring ikke har. Begjæring om Deling kan efter Forretningsordenen kun ske inden Behandlingen.

Det. Hansen: Saa kan jeg ikke Andet end slutte mig til min ærede Sidemand og enten raade til at tage Forslaget tilbage eller tilraade ærede Medlemmer at stemme imod det, fordi det forekommer mig, at Paragrafen ved Vædringsforslaget som Helhed vil faae en uheldig Skikelse. Jeg skal ikke opholde mig længe ved det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen); men da det ærede Medlem talte saa varmt og indtrængende for det, finder jeg mig dog foranlediget til, for at sige mig for at vise det uvenstabelige Sindelag imod Lyendeklassen, som det ærede Medlem synes at antage maa findes hos dem, som ikke kunne gaa ind paa hans Tankegang, at bemærke, at, medens det ærede Medlem har søgt at gjøre Gavn imod en enkelt Klasse, nemlig Lyendeklassen, glemmer han en hel anden stor Samfundsklasse, som maasse er langt uheldigere stillet end Lyendeklassen. Dette er saa meget mere forunderligt, som der i den tilsvarende Bestemmelse af Forordningen af 26de Marts 1845, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde opmærksom paa, i § 4 er fremhævet Hensynet til alle dem, som staa i et underordnet Forhold til Haandværkere, Fabrikanter og alle Næringsdrivende. Men for disse Folk synes det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds ikke at interessere sig saa meget, uagtet de dog vistnok ere nok saa uheldig eller maasse endnu uheldigere stilled end Lyendeklassen. En Bestemmelse som